

EL TEMPS

DIRECCIÓ, ADMINISTRACIÓ, PUBLICITAT I VENDES: Avda. del Baró de Càrcer, 40, 13. 46001 València. Telèfon: (96) 352 48 69. Fax: (96) 352 09 83.

REDACCIÓ DE BARCELONA: Carrer de Casanova, 46, 4-2, 08011 Barcelona. Telèfon: (93) 451 03 75 i 323 00 71. Fax: (93) 323 35 41.

REDACCIÓ DE MALLORCA: Plaça de Caterina de Thomàs, 4, 4rt, B. 07001 Palma de Mallorca. Telèfon: (971) 72 07 96. Fax: (971) 72 07 63

EDITA: Edicions del País Valencià, SA.
PRESIDENT: Rafael Mansanet.
EDITOR: Eliseu Climent.

DIRECTOR: Oriol Castany.

SUBDIRECTOR: Miquel Alberola.

REDACCIÓ DE VALÈNCIA: Jordi Sebastià (Cap de redacció), Lola Carrasco, Ignasi Pellicer.

REDACCIÓ BARCELONA: Assumpció Maresma (Cap de redacció), Eduard Company, Oriol Malló, Pere Martí, Eduard Voltas i Mercè Montoliu.

REDACCIÓ MALLORCA: Miquel Payeras.
CORRESPONSALS: F. Robert (Andorra), C. Bellmunt (Tarragona), P. Alberola (Alacant), X. Planas (Girona), U. Bertrana (Perpinyà), J. Casaprima (Lleida), A. Albalat (Castelló).

FOTÒGRAFS: Joan Celià, Rafa Gil, Jordi Morera.

IL·LUSTRADORS: S. Llosà, V. Navarro.

RÚBRIQUES: Andreu Alfaro, Jordi Balló, Ramon Barnils, Pere Calders, Fabià Estapé, Joan F. Mira, Vicent Partal, J.J. Pérez Benlloch, Manuel Vicent.

COL·LABORADORS: E. Aguilera, J. Alandés, S. Alcalà, J. Amengual, F. Bueno, J. A. Benach, F. Caballero, Toni Torregrosa, Romà de la Calle, C. Capdevila, Antoni Castel, Jaume Comellas, Martí Domínguez, Xavier Duran, L. Ferri, Vicent Franch, C. Gàmez, J.L. Guarnier, A. Guasch, J.M. Játiva, J. M. Lluró, J. Marí, X. Mínguez, J. Morell, Toni Picazo, M. Porta Perales, P. Quintana, A. Reig, J. Reus, M. Serra, J. L. Sirera, M. Soler, Ferran Torrent, X.R. Trigo, E. Vizcarra.

ARKIU: Jesús Prats (Fotografia), Pilar Escobedo (Documentació).

PUBLICITAT I PROMOCIÓ: Jordi Enguix (Cap de publicitat), Pole Position (Catalunya) (93) 302 26 61. Fax: (93) 317 83 45. Intermedia, SA (Madrid) (91) 319 06 51. Fax: (91) 310 66 22. Oh-Fek, Comunicació i Marketing, col·laboradors per a València i a Balears (96) 369 66 01

SUBSCRIPCIONS: Xelo Tortosa.

PRODUCCIÓ: Francesc Sellés i Josep Agustí (Correcció lingüística), Lina Casanovas (Maquetació), Faust Ripoll (Edició), Rosanna Puchades (Textos).

DISSENY: Enric Satué.

FOTOMECÀNICA: Garbí Casa Editorial SA, Anón, Seleccion.

IMPRESSIÓ: Gràfiques Morvedre.

DIPÒSIT LEGAL: V.853-1984

Control difusió

Cap part d'aquesta publicació pot ser reproduïda per cap mitjà, ja siga mecànic, fotogràfic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, o qualsevol altre, sense permís de l'editor.

El dret a legislar

Els recursos del govern central contra les lleis aprovades pel Parlament de Catalunya sobre dret civil, tant la Llei de Filiació com la la Llei de Successió Intestada, han provocat una reacció de la classe política i del món jurídic en defensa del Dret civil de Catalunya d'una contundència poc habitual en els últims temps. El "Manifest en defensa del dret civil de Catalunya" demana que el govern de l'estat respecte i admeti la competència exclusiva de la Generalitat en dret civil. Però va més enllà i posa de manifest que els recursos que fins ara ha posat l'estat són purament i simplement una reducció al ridícul de les competències que té la Generalitat en matèria de dret civil.

Aquest pas és important perquè va més enllà de defensar el que ens és propi —el dret civil català, que ni el Decret de Nova Planta de 1716 va tenir més remei que respectar— sinó que s'afirma en el dret de legislar, de configurar el futur civil d'una manera diferent a la societat espanyola perquè també en aquest àmbit som diferents.

El conflicte de moment només ha esclatat al Principat, però està latent a tots els Països Catalans. A les Balears perquè el dret civil de les Illes Balears també es pot trobar en qualsevol de les amenaces que ara recauen sobre el dret civil català. I al País Valencià, on totes les peculiaritats jurídiques pròpies van ser abolides el 1707, deixant només institucions tan remarcables com el Tribunal de les Aigües, però on l'Estatut d'Autonomia reconeix també les competències per a legislar en matèria de dret civil. Competències que fins ara no s'han desenvolupat d'una manera que permeti a la societat valenciana decidir quins són els seus interessos, però que comença ser urgent desenvolupar-les.

A finals del segle XX el dret civil continua sent una eina clau i imprescindible per configurar la pròpia identitat, sobretot en un moment on la prepotència del món urbà sobre el món rural comença a ser ineludible i, per tant,

una evidència de canvis indefugibles.

Aquest és un dels casos en què les decisions polítiques toquen més de prop els ciutadans, encara que la terminologia inevitablement, a vegades, les n'allunya. Un cas ben clar es troba en la Llei de Successió Intestada del Parlament de Catalunya, ara recorreguda pel govern central. Aquesta llei catalana representa una clar avanç progressista respecte el dret civil espanyol, perquè atorga el dret a heretar als cònjuges abans que als ascendents, just al revés del que reconeix el dret civil espanyol.

En definitiva, en un àmbit tan peculiar com el civil, ¿qui està més ben situat per encertar quina és la regulació més adequada per a la societat? Evidentment, les institucions pròpies del país, en el nostre cas els parlaments autonòmics i no les Corts de Madrid.

Cal esperar que, d'aquest debat, en surtin reforçades les nostres institucions de govern en el seu dret de legislar, i que, al mateix temps, l'estat es vegi obligat a oblidar per sempre la seva argumentació per frenar el desenvolupament del dret civil català. És a dir, la seva obsessió per reduir el concepte de dret civil català a la Copilació de 1960, un text legal fet durant el franquisme, quan Catalunya no existia políticament, i per tant, impresentable en una democràcia.

